02/08/2025

Τα λόγια της θεοποιού προσευχής έχουν μυσταγωγηθεί από τους κορυφαίους Αποστόλους Πέτρο, Παύλο και Ιωάννη

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

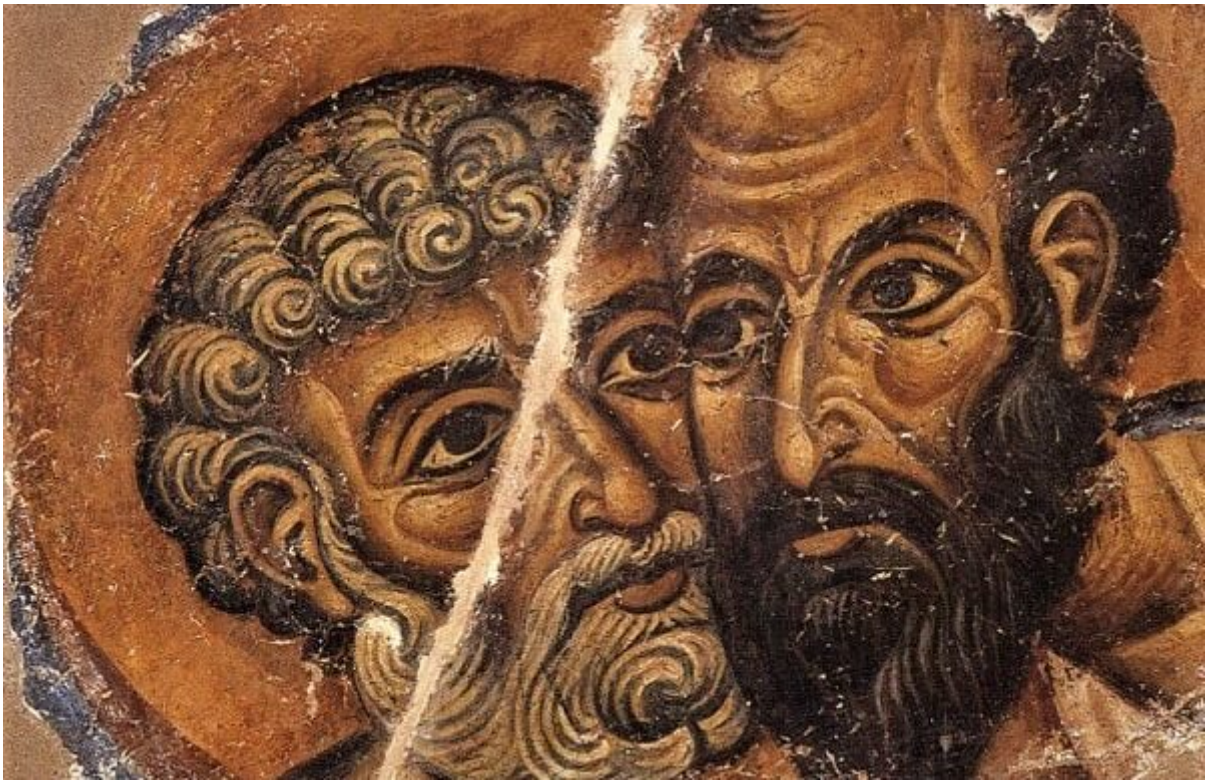

Τα λόγια της ιερής και θεοποιού προσευχής έχουν μυσταγωγηθεί πνευματικά όχι μόνο από τους αγίους Πατέρες που αναφέραμε, αλλά και από αυτούς τους κορυφαίους Αποστόλους Πέτρο, Παύλο και Ιωάννη.

50. Τα λόγια αυτά της ιερής προσευχής θα τα βρει κανείς μυσταγωγημένα όχι μόνο από τους θεοφόρους Πατέρες που αναφέραμε και τους ομοίους τους, αλλά πριν από αυτούς, και από τους ίδιους τους πρώτους και κορυφαίους Αποστόλους Πέτρο, Παύλο και Ιωάννη.

Ο πρώτος, όπως προείπαμε, λέει: «Κανείς δεν μπορεί να πει Κύριο τον Ιησού παρά μόνο με Άγιο Πνεύμα».

Ο δεύτερος: «Η χάρη και η αλήθεια ήρθε μέσω του Ιησού Χριστού» και: «Κάθε

πνεύμα που ομολογεί πως ο Ιησούς Χριστός ήρθε με ανθρώπινη σάρκα, προέρχεται από τον Θεό».

Ο τρίτος, ο πρόκριτος των μαθητών του Χριστού, στην ερώτηση του Σωτήρα και Διδασκάλου προς τους Αποστόλους· «ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι», έκανε τη μακαριότατη ομολογία: «Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος».

Γι’ αυτό οι μετά τους Αποστόλους ένδοξοι παιδαγωγοί μας, και περισσότερο εκείνοι που έζησαν τον άγαμο και ερημικό και ήσυχο βίο, τις φράσεις αυτές που προαναγγέλθηκαν σποραδικά και τμηματικά από τους τρεις αυτούς μεγάλους στύλους της αγίας Εκκλησίας, τις πήραν ως θεϊκά λόγια, θεσπισμένα με αποκάλυψη του Αγίου Πνεύματος και μαρτυρημένα από τρεις πολύ αξιόπιστους μάρτυρες· και ξέρουμε ότι με την κατάθεση τριών μαρτύρων βεβαιώνεται κάθε λόγος.

Πήραν λοιπόν τα λόγια αυτά οι ουρανόφρονες Πατέρες, κι αφού τα ένωσαν άριστα και τα συνάρμοσαν σε ένα με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος που κατοικούσε μέσα τους, τα ονόμασαν μνημείο προσευχής και τα παρέδωσαν στους μεταγενέστερους, για να την κρατούν και να την τηρούν με όμοιο τρόπο. Πρόσεξε τώρα και τη σειρά και τη διάταξη των λέξεων, πόσο εξαίσια είναι και πόση ουράνια σοφία περιέχει.

Ο Παύλος δηλαδή, όπως προαναφέραμε, λέει «Κύριον Ιησού», ο Ιωάννης «Ιησού Χριστό», ο Πέτρος «Χριστό, Υιό του Θεού»· σαν να ακολουθούν ο ένας τον άλλο από κοντά με τη συμφωνία και το σύνδεσμο των θεουργικών αυτών λέξεων. Γιατί θα διαπιστώσεις ότι ο καθένας από τους τρεις αυτούς, το τέλος του προηγουμένου το παίρνει ως αρχή και έτσι συνεχίζει.

Το ίδιο θα παρατηρήσεις και με την προσθήκη της λέξεως «Πνεύμα». Αφού δηλαδή ο μακάριος Παύλος είπε: «Κανείς δεν μπορεί να πει Κύριο τον Ιησού παρά με Άγιο Πνεύμα», τη λέξη που έχει στο τέλος, δηλαδή «Πνεύμα», την κάνει αρχή του ο βροντόφωνος Ιωάννης, λέγοντας: «Κάθε πνεύμα που ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε με σάρκα, προέρχεται από τον Θεό».

Και αυτά μας τα έγραψαν όχι μόνοι τους και από τον εαυτό τους, αλλά κινούμενοι από το χέρι του Παναγίου Πνεύματος. Γιατί και η μέσω αποκαλύψεως ομολογία του θείου Πέτρου έγινε με ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, αφού η Γραφή λέει: «Όλα τα ενεργεί το ένα και το αυτό Πνεύμα, που μοιράζει τα χαρίσματα στον καθένα όπως θέλει».

Κι έτσι λοιπόν το τρίπλοκο και άρρηκτο σχοινί της θεοποιού αυτής προσευχής, το πολύ σοφά κι επιστημονικά πλεγμένο και συρραμένο και συναρμολογημένο, φτάνει

μέχρι σ’ εμάς και τηρείται με τον ίδιο τρόπο.

Την προσθήκη όμως της λέξεως «ελέησον με» την έκαναν και την καθόρισαν οι μετέπειτα θείοι Πατέρες στα σωτήρια αυτά λόγια της προσευχής «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού», και περισσότερο για κείνους που είναι πιο νηπιώδεις στην αρετή, δηλαδή για τους αρχάριους και ατελείς.

Γιατί εκείνοι που έχουν προχωρήσει κι έγιναν τέλειοι κατά Χριστόν, αρκούνται και σε μία μόνο από τις ιερές αυτές λέξεις «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού», αλλά κάποτε και μόνο στην ονομασία «Ιησού», και την ενστερνίζονται και την αποδέχονται ως ολοκληρωμένη εργασία προσευχής, επειδή με αυτό γεμίζουν από ανέκφραστη ηδονή και γλυκύτητα που ξεπερνά κάθε νου και κάθε όραση και ακοή.

Κι έτσι λοιπόν οι τρισμακάριοι, βγαίνουν έξω από τη σάρκα και τον κόσμο, κρατούν κλειστές τις αισθήσεις και, κατακυριευμένοι από θείο έρωτα σε μία μακάρια βακχική μέθη από τη θεία δωρεά και χάρη που κατοικεί μέσα τους, καθαίρονται και φωτίζονται και φτάνουν στην τελειότητα, επειδή από τώρα βλέπουν αμυδρά, όπως μέσα σε καθρέφτη, σαν πρόγευση, την υπερφυσική και άναρχη και άκτιστη χάρη της υπερουσίου Θεότητας.

Αρκούνται στη μνήμη και τη μελέτη, όπως είπαμε, μίας από τις παραπάνω ονομασίες του Θεανθρώπου Λόγου, και με αυτήν αξιώνονται από το Πνεύμα και υψώνονται σε αλάλητες αρπαγές και γνώσεις και αποκαλύψεις.

Για να πληροφορηθούμε με ενάργεια και να βεβαιωθούμε με κάθε σαφήνεια γι’ αυτά, ο γλυκύτατος Κύριός μας Ιησούς Χριστός ο Υιός του Θεού, του οποίου οι λόγοι, όπως είπε, είναι πνεύμα και είναι ζωή, κήρυξε μεγαλόφωνα ότι «Χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε», και: «Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω», και πάλι: «Ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω» και τα λοιπά, σύμφωνα με όσα μας έχουν παραδοθεί.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Από την «Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών», τόμος ε’, μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης, των εκδόσεων, το Περιβόλι της Παναγίας.

Πηγή: [pemptousia.gr]